τῶν τεύξῃ, διὰ τὸ καὶ τῶν προτέρων ἐφίεσθαι. πάντως γε μὴν ἐκείνων ἀποτεύξῃ, δι' ὧν μόνων εὐδαιμονία καὶ ἐλευθερία περιγίνεται. Εὐθὺς οὖν πάσῃ φαντασίᾳ τραχείᾳ μελέτα ἐπιλέγειν, ὅτι φαντασία εἶ, καὶ οὐ πάντως τὸ φαινόμενον. ἔπειτα ἐξέταζε τοῖς κανόσι τούτοις, οἷς ἔχεις· πρώτῳ δὲ τούτῳ καὶ μάλιστα, πότερον περὶ τὰ ἐφ' ἡμῖν ἐστιν, ἢ περὶ τὰ οὐκ ἐφ' ἡμῖν. κἂν περί τι τῶν οὐκ ἐφ' ἡμῖν ᾖ, πρόχειρον ἔστω τὸ, διότι οὐδὲν πρὸς σέ.

ἡγουμένως σοῦ ἐπιμελεῖσθαι. ed. Meib. & Vill. εὐδαιμ. καὶ ἐλευθ. Inverse scribo ἐλευθερία καὶ εὐδαιμονία. 5. Φαντασίᾳ τραχείᾳ. Alii τραχ. φαντ. ἐξέταζε τοῖς κανόσι. Plenius cum Meib. & Vill. scribo ἐξέταζε αὐτὴν, καὶ δοκίμαζε τοῖς καν. Dein commode nonnulli τοῖς κανόσιν οἷς ἔχεις, absque τούτοις. διότι οὐδέν. ὅτι οὐδὲν ed. Vill. πρὸς σε. Scribo πρὸς ἐμέ cum Vill.

gerere, et dives esse; fortasse neque hæc ipsa consequere, quippe qui priora ista quoque expetas. illa certe nullo modo consequeris, quibus solis felicitas ac libertas comparatur. Statim igitur omni aspero viso responsare stude, ac dicere, Visum es, ac nullo modo id quod esse videris. deinde explora illud atque examina, iis, quas habes, regulis; hac autem primâ regulâ vel maxime, utrum circa ea versetur quæ in nostrâ potestate sunt, aut quæ in nostrâ potestate non sunt. quod si circa aliquod eorum versetur, quæ in nostrâ potestate non sunt, promptum hoc esto, Nihil ad te.

ΚΕΦ. β'.

1 Μέμνησο ὅτι ὀρέξεως μὲν ἐπαγγελία, τὸ ἐπι-
τυχεῖν οὗ ὀρέγῃ· ἐκκλίσεως δὲ ἐπαγγελία, τὸ
μὴ περιπεσεῖν ἐκείνῳ, ὃ ἐκκλίνεται· καὶ ὁ μὲν
ἐν ὀρέξει ἀποτυγχάνων, ἀτυχής· ὁ δὲ ἐν ἐκκλί-
σει περιπίπτων, δυστυχής. ἂν μὲν οὖν μόνα
ἐκκλίνῃς τὰ παρὰ φύσιν τῶν ἐπὶ σοι, οὐδενὶ ὧν
ἐκκλίνῃς περιπέσῃ. νόσον δ' ἂν ἐκκλίνῃς, ἢ θά-
2 νατον, ἢ πενίαν, δυστυχήσεις. Ἆρον οὖν τὴν
ἔκκλισιν ἀπὸ πάντων τῶν οὐκ ἐφ' ἡμῖν, καὶ με-
τάθες ἐπὶ τὰ παρὰ φύσιν τῶν ἐφ' ἡμῖν. τὴν
ὄρεξιν δὲ παντελῶς ἐπὶ τοῦ παρόντος ἄνελε.
ἄν τε γὰρ ὀρέγῃ τῶν οὐκ ἐφ' ἡμῖν τινος, ἀτυ-
χεῖν

CAP. II. 1. Initio, brevius sic lego: Μέμν., ὅτι ὀρέξεως ἐπαγγελία, ἐπιτυχία οὗ ὀρέγῃ· ἐκκλίσεως ἐπαγγελία &c. ὁ μὲν ἐν ὀρέξει — ὁ δὲ ἐν ἐκκλίσει. Vtrobique præpositionem ἐν ignorant longe plerique libri. ὃ ἐκκλίνεται. ᾧ ἐκκλίνεις ed. Vill. ὧν ἐκκλίνῃς. ὧν ἂν ἐκκλίνῃς ed. Vill. ὧν ἐκκλίνεις scribo cum Meib. & aliis. περιπέσῃ. περιπεσῇ scribo cum Meib.

CAP. II. (*Ed. Wolf. C. 6.*)

Appetitionis eam esse pollicitationem memento, fore ut consequaris quod appetas; aversationis autem pollicitationem, fore ut in id non incidas, quod averseris; & quidem eum, quem appetitio frustratur, infortunatum esse; qui vero in id incidit quod aversetur, calamitosum. si itaque ea sola aversere, quæ eorum naturæ, quæ in tuâ potestate sunt, repugnant; in eorum, quæ averseris, nihil incides. at si morbum averseris, aut mortem, aut paupertatem, eris calamitosus. Aufer igitur aversationem ab omnibus quæ in nostrâ potestate non sunt, eamque transfer ad ea quæ naturæ eorum, quæ in nostrâ sunt potestate, adversantur. appetitionem vero prorsus in præsens tolle. nam si quicquam eorum, quæ in nostrâ non sunt

χεῖν ἀνάγκη· τῶν δ᾽ ἐφ᾽ ἡμῖν, ὅσων ὀρέγεσθαι καλὸν ἂν, οὐδὲν οὔπω σοι πάρεστι. μόνῳ δὲ τῷ ὁρμᾷν καὶ ἀφορμᾷν χρῶ· κούφως μέν τοι, καὶ μεθ᾽ ὑπεξαιρέσεως, καὶ ἀνειμένως.

ΚΕΦ. γ.

Ἐφ᾽ ἑκάστου τῶν ψυχαγωγούντων, ἢ χρείαν παρασχόντων, ἢ στεργομένων, μέμνησο ἐπιλέγειν, ὁποῖόν ἐστιν, ἀπὸ τῶν σμικροτάτων ἀρχόμενος. ἂν χύτραν στέργῃς, ὅτι χύτραν στέργω. καταγείσης γὰρ αὐτῆς, οὐ ταραχθήσῃ. ἂν παιδίον σαυτοῦ καταφιλῇς, ἢ γυναῖκα, ὅτι ἄνθρω-

τῶν δ᾽ ἐφ᾽ ἡμῖν. τῶν τε ἐφ᾽ ἡμῖν scribo. ὅσων. alii ὅσον, quod probavit Heyn. οὐδὲν οὔπω σοι. οὐδὲν οὐδέπω σοι scribo cum Meib. et Heyn. Nonnulli οὐδέπω σοι, absque οὐδέν.

CAP. III. χρείαν. χρείας ed. Meib. παρασχόντων. παρεχόντων scribo. ὁποῖόν ἐστιν. ὁποῖόν τε ἐστὶν ed. Vill. ἀρχόμενος. ἀρξάμενος scr. cum Heyn. χύτραν στέργῃς. χύτραν στέργω scr. cum Vill. γὰρ αὐτῆς. Omittunt nonnulli αὐτῆς. παιδίον σαυτοῦ. ἑαυτοῦ ed. Vill. ἀνδρ. καταφιλῇς. ἄνθρω-

sunt potestate, appetas, infortunatum te esse necesse est: ex iis autem, quae in nostrâ potestate sunt, nihil, quod honestè appetas, adhuc tibi adest. at impetu solo & declinatione utere; verum leviter, & cum exceptione, & remisse.

CAP. III. (Ed. Wolf. C. 8.)

Singulis in rebus, quae vel animum oblectant, vel usui inserviunt, vel diliguntur, memento narrare, cujusmodi sint, à minimis finis exorsus. si ollam diligas, dic, te ollam diligere: nam eâ confractâ non perturbaberis. si puellum tuum osculeris, aut uxorem,